

Hrozinkový pokoj

Budoár staré dámy

On na koníčku z hran
až tam v hrozinkovém pokoji.
Černobílý varhan
TUDŮ - neobejmeš obojí.

Není, není tam,
už není, není tam,
tak zkus, prosím, něco, ať to tak nebolí,
křič, plač, hlad' mě, polkni bobuli.

Není, není kam,
už není, není kam jinam.

Kámen, nůžky, papír a teď leť,
má kamenná láska.
Posílám ti vločková pera
až za brány ostrova.

Není, není kam,
už není, není kam jinam,
z koberce vybírám růžovomodré korálky.